

Reformationsbibeln

Jona

Svenska Reformationsbibelsällskapetets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
19 juni 2020*

Jona

1 Kapitel

Jonas kallelse och flykt.

HERRENS ord kom till Jona, Amittajs son, och sa:

2. Bryt upp och gå till Nineve, den stora staden, och predika mot den, för deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.

Jon. 3:3.

3. Men Jona bröt upp för att fly till Tarsis bort från HERRENS ansikte. Och han begav sig ner till Jafo och fann ett skepp som skulle till Tarsis. Så betalade han för resan och gick ombord för att resa med dem till Tarsis bort från HERRENS ansikte.

4. Men HERREN sände en stark vind över havet, och det blev en så våldsam storm på havet att skeppet var nära att brytas sönder.

5. Då blev sjömännen rädda och ropade var och en till sin gud. Och *de* kastade lasten som *fanns* i skeppet i havet för att göra *skeppet* lättare. Men Jona hade gått ner under däck och låg där i djup sömn.

6. Då kom skeppets kaptan till honom och sa till honom: Vad är det med dig att du sover så djupt? Upp med dig och ropa till din Gud! Kanske den Guden ska tänka på oss så att vi inte går under.

7. Och de sa till varandra: Kom, låt oss kasta lott så att vi får veta för vems skull detta onda *har* drabbat oss! När de kastade lott föll lotten på Jona.

8. Då sa de till honom: Vi ber dig, berätta för oss vem som är orsak till att detta onda har drabbat oss? Vilket yrke *har* du? Och varifrån kommer du? Vilket land *är* du ifrån? Vilket folk *tillhör* du?

9. Och han svarade dem: Jag *är* en hebré, och jag fruktar HERREN, himmelens Gud, som har gjort hav och land.

10. Då blev männen mycket förskräckta och sa till honom: Varför har du gjort detta? För männen visste, att han flydde bort från HERRENS ansikte, för *det* hade han berättat för dem.

11. Då sa de till honom: Vad ska vi göra med dig, så att havet lugnar sig för oss? För havet brusade och stormade.

12. Och han sa till dem: Lyft upp mig och kasta mig i havet så ska havet lugna sig för er. För jag vet att det är för min skull som denna starka storm har drabbat er.

13. Men männen försökte ändå att ro av alla krafter för att föra *skeppet* tillbaka i land men de kunde inte, för havet brusade och stormade mot dem.

14. Därför ropade de till HERREN och sa: Vi ber dig, o HERRE, vi ber dig: Låt oss inte gå under för den här mannens liv, och låt inte oskyldigt blod komma över oss, för du, o HERRE, har gjort som det behagade dig.

15. Sedan lyfte de upp Jona och

kastade honom i havet. Då upphörde havets raseri.

16. Då greps männen av stor fruktan för HERREN och offrade slaktoffer åt HERREN och gav löften.

2 Kapitlet

Jona blir uppslukad av en fisk, ber och blir uppkastad på land.

Men HERREN hade förberett en stor fisk som slukade Jona, och Jona var i fiskens buk tre dagar och tre nätter. Matt. 12:40, 16:4. Luk. 11:30.

2. Då bad Jona till HERREN, sin Gud, från fiskens buk

3. och sa: Jag ropade till HERREN i min nöd, och han svarade mig. Från dödsrikets buk ropade jag på hjälp, och du hörde min röst. Ps. 77:3-4
Ps. 120:1, 130:1.

4. För du hade kastat mig i djupet, mitt i havet, och strömmarna omgav mig. Alla dina bränningar och vågor svepte över mig.

5. Då sa jag: Jag är bortkastad från din åsyn. Men jag ska åter få se ditt heliga tempel.

6. Vattnet slöt sig om min strupe*, djupet omgav mig, sjögräset snärjde sig runt mitt huvud. *KJV: själen.

7. Jag sjönk ner till bergens grund, jorden med dess bommar var reglade bakom mig för evigt, men du förde mig levande upp ur fördärvet, o HERRE, min Gud.

8. När min själ tynade bort i mig, kom jag ihåg HERREN, och min bön nådde dig, i ditt heliga tempel.

9. De som aktar på lögnens fåfängligheter* överger sin nåd. *Alt. övers: meningslösheter.

10. Men jag vill offra till dig med

tacksägelse. Det jag har lovat vill jag infria. Frälsningen *kommer* från HERREN. Ps. 3:9, 50:14.

11. Och HERREN talade till fisken, och den kastade upp Jona på land.

3 Kapitlet

Jona beger sig till Nineve. Nineves omvändelse.

Och HERRENS ord kom för andra gången till Jona, och det löd:

2. Bryt upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika där det budskap som jag befäller dig.

3. Då bröt Jona upp och begav sig till Nineve enligt HERRENS ord. Men Nineve var en oerhört* stor stad, tre dagsresor lång. *Alt. övers. en stor stad inför Gud.

4. Och Jona gick genom staden under en dag, predikade och sa: Om fyrtio dagar ska Nineve förstöras.

5. Och folket i Nineve trodde Gud och utlyste en fasta och klädde sig i säcktyg, från den störste till den minste.

6. När budskapet nådde kungen i Nineve reste han sig från sin tron, tog av sig sin mantel och klädde sig i säcktyg och satte sig i aska. Matt. 11:21. Luk. 10:13.

7. Och man lät utropa och säga i Nineve, på grund av en befallning från kungen och hans stormän som sa: Varken människor eller djur, får eller kor, får smaka något. De får inte beta och inte dricka vatten.

8. Både människor och djur ska klä sig i säcktyg och aska och ropa till Gud av all kraft. Var och en ska vända om från sin onda väg och från sina våldshandlingar.

9. Vem vet? *Kanske* Gud vänder om

och ångrar sig och vänder sig från sin glödande vrede så att vi inte går under.

2 Sam. 12:22. Jer. 18:8. Joel 2:14.

10. När Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade Gud det onda som han sagt att han skulle göra mot dem, och han gjorde *det* inte.

1 Mos. 6:6.

4 Kapitlet

Jonas vrede och Guds godhet.

Men detta gjorde Jona mycket missnöjd och han blev mycket vred.

2. Och han bad HERREN och sa: O HERRE, *var* det inte det jag sa medan jag ännu var i mitt land? Därför försökte jag först fly till Tarsis, för jag visste att du *är* en nådig och barmhärtig Gud, sen till vrede och stor i nåd och som ångrar det onda.

2 Mos. 34:6. 4 Mos. 14:18. Neh. 9:17.

Joel 2:13. Ps. 86:5, 103:8, 145:8.

3. Därför, o HERRE, ta nu, jag ber dig, mitt liv från mig, för *det är* bättre för mig att dö än att leva.

4. Då sa HERREN: Har du rätt att vara arg?

5. Och Jona gick ut ur staden och satte sig öster om staden och där gjorde han sig en hydda och satte sig i skuggan under den för att få se hur det skulle gå med staden.

6. Och HERREN Gud lät en ricinbuske växa upp, och lät den växa upp över Jona så att den kunde ge skugga åt hans huvud för att befria honom från hans missnöje. Då blev Jona mycket glad över ricinbusken.

7. Men nästa dag i gryningen lät Gud en mask angripa ricinbusken, så att den vissnade ner.

8. Och det hände när solen steg upp att Gud sände en glödhet östanvind. Och solen brände Jonas huvud så att han var nära att svimma. Då önskade han sig döden och sa: *Det är* bättre för mig att dö än att leva.

9. Och Gud sa till Jona: Har du rätt att vara arg över ricinbusken? Och han svarade: *Ja*, jag har rätt att vara arg *ända in* i döden.

10. Då sa HERREN: Du har medlidande med ricinbusken, som du inte har lagt ner något arbete på och inte heller fått att växa, som kom till på en natt och försvann på en natt

11. och skulle då inte jag känna medlidande för Nineve, den stora staden, där det finns mer än 120 000 människor, som inte kan skilja mellan höger och vänster, och *dessutom* många djur?